QURAN (FINNISH)

11 - HUUD (Huudin suura)

1. Alif. Laam. Raa. TÃ¤mÃ¤ on kirja, jonka sÃ¤keiden sisÃ¤ltÃ¶ on vahvistettu, sillÃ¤ ne on selittÃ¤nyt HÃ¤n, joka on viisas, tietÃ¤vÃ¤;

2. jotta ette palvelisi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minÃ¤ olen varoittaja ja ilosanoman tuoja teille HÃ¤nen luotaan.

3. Anokaa Herraltanne anteeksiantoa, kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa, niin HÃ¤n on hankkiva teille runsaan huolenpidon mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi ja vuodattava armonsa jokaiselle, joka laupeudessa vaeltaa. Mutta jos luovutte pois, silloin totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ tuomiopÃ¤ivÃ¤n rangaistus lankeaa pÃ¤Ã¤llenne.

4. Jumalan luokse on teidÃ¤n jÃ¤lleen palattava, ja HÃ¤n kykenee tekemÃ¤Ã¤n kaiken, mitÃ¤ tahtoo.

5. Katso, eivÃ¤tkÃ¶ he todella kaksin kerroin peitÃ¤ rintaansa salatakseen HÃ¤neltÃ¤ vihamielisyytensÃ¤. Kavahtakaa, kun he kÃ¤Ã¤riytyvÃ¤t vaatteisiinsa. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he salailevat ja mitÃ¤ ilmaisevat. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heidÃ¤n rintaansa on kÃ¤tkettynÃ¤.

6. Ei ole ainoatakaan elÃ¤intÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, jota Jumala ei ruokkisi, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ sen tyyssijan ja kotipaikan. Kaikki tÃ¤mÃ¤ on selvillÃ¤ (Jumalan tiedon) Kirjassa.

7. Juuri HÃ¤n on luonut taivaat ja maan kuutena kautena, ja hÃ¤nen valtaistuimensa on vesien yllÃ¤, niin ettÃ¤ hÃ¤n voi teitÃ¤ koetella, nÃ¤hdÃ¤kseen kuka teistÃ¤ on paras teoissa. Ja jos sanot: Â»Totisesti, teidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleistaÂ», niin ne, jotka ovat antautuneet epÃ¤uskon valtaan, vastaavat yhtÃ¤ varmasti: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n on ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

8. Ja jos Me viivytÃ¤mme heidÃ¤n tuomiotaan jonkin aikaa, niin he varmasti ilkkuvat: Â»MikÃ¤hÃ¤n sitÃ¤ estelee?Â» Totisesti sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin se heidÃ¤t saavuttaa, ei sitÃ¤ voida torjua. Ja se, jolle he nauroivat, on lankeava heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.

9. Jos Me annamme jonkun ihmisen maistaa armoamme ja sitten otamme sen hÃ¤neltÃ¤ pois, totisesti hÃ¤n silloin kÃ¤y epÃ¤toivoiseksi ja kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi.

10. Ja jos annamme hÃ¤nen maistaa siunausta hÃ¤ntÃ¤ kohdanneen iskun jÃ¤lkeen, niin hÃ¤n kerskuu: Â»Paha lÃ¤hti loitolle minusta.Â» HÃ¤n kÃ¤y todella omahyvÃ¤iseksi, pÃ¶yhkeilevÃ¤ksi.

11. Toisin ne, jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja hyviÃ¤ tekoja harjoittavat; he ovat niitÃ¤, joille kuuluu anteeksiantamus ja suuri palkinto.

12. Tahdotko sinÃ¤ luopua jostakin sinulle mÃ¤Ã¤rÃ¤tystÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤stÃ¤, ja ahdistaako rintaasi syystÃ¤, ettÃ¤ he sanovat: Â»Miksi ei ole aarretta lÃ¤hetetty hÃ¤nelle tai miksi ei enkeli tullut hÃ¤nen kanssaan?Â» SinÃ¤ olet ainoastaan varoittaja, ja Jumala valvoo yli kaiken.

13. Tai jos he sanovat: Â»HÃ¤n on kaiken keksinytÂ», vastaa heille: Â»Tuokaa sitten kymmenen samanlaista sepittÃ¤mÃ¤Ã¤nne suuraa ja huutakaa avuksenne ketÃ¤ voitte Jumalan asemesta, jos olette totuudessa.Â»

14. Jos he tÃ¤llÃ¶in eivÃ¤t vastaa sinulle, silloin tiedÃ¤, ettÃ¤ se (Koraani) totisesti on lÃ¤hetetty maan pÃ¤Ã¤lle Jumalan viisautena ja ettÃ¤ muuta jumaluutta ei ole olemassa kuin HÃ¤n. Oletteko siis oikeauskoisia (muslimeja)?

15. KetkÃ¤ ikinÃ¤ tavoittelevat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ ja sen koreutta, heille Me annamme heidÃ¤n tekojensa tÃ¤yden ansion mukaan jo tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n siitÃ¤ heiltÃ¤ vÃ¤hennetÃ¤.

16. He ovat ihmisiÃ¤, joille tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ei ole varattuna muuta kuin tuli, jonka piirissÃ¤ heidÃ¤n teoillaan ei ole mitÃ¤Ã¤n arvoa, ja kaikki, mitÃ¤ he toimittivat, raukeaa turhaan.

17. HeidÃ¤n kaltaisensa ei ole hÃ¤n, joka nojautuu Herransa selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja jolle HÃ¤nen todistajansa lukee sitÃ¤ (Koraania); tÃ¤mÃ¤n edellÃ¤ oli jo Mooseksen Kirja johdatuksena ja armona. TÃ¤mÃ¤n (Mooseksen Kirjan) noudattajat uskovat siihenkin (Koraaniin). Ja heimolle, joka ei siihen usko, on tuli varattu asumukseksi. Ã„lkÃ¶Ã¶n Sinulla siis olko mitÃ¤Ã¤n epÃ¤ilyksiÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ asiassa. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on Herrasi ilmoitus, mutta useimmat eivÃ¤t siihen usko.

18. Ja kuka on nurjamielisempi kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan? Sellaiset viedÃ¤Ã¤n Herransa eteen, ja todistajat lausuvat: Â»He ovat niitÃ¤, jotka puhuivat valhetta Herraansa vastaan.Â» EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Jumalan kirous painaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤?

19. He pitÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ loitolla Jumalan polulta ja yrittÃ¤vÃ¤t tehdÃ¤ sen mutkaiseksi. He ovat juuri niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

20. NÃ¤mÃ¤ ihmiset eivÃ¤t voi paeta minnekÃ¤Ã¤n maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he Jumalan sijaan lÃ¶ydÃ¤ muita auttajia. Kaksinkertainen on oleva heidÃ¤n rangaistuksensa, koska eivÃ¤t he ymmÃ¤rtÃ¤neet kuulla eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤hdÃ¤.

21. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat niihin, jotka ovat sielunsa kadottaneet, ja heidÃ¤n keksimÃ¤nsÃ¤ harhakuvat hÃ¤viÃ¤vÃ¤t heiltÃ¤ olemattomiin.

22. He ovat kiistÃ¤mÃ¤ttÃ¤ niitÃ¤, jotka kÃ¤rsivÃ¤t pahimman hÃ¤viÃ¶n tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤.

23. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ sekÃ¤ pysyvÃ¤t nÃ¶yrinÃ¤ Herransa edessÃ¤, ovat paratiisin perijÃ¶itÃ¤; siellÃ¤ he saavat asua.

24. NÃ¤mÃ¤ kahdenlaiset ihmiset ovat verrattavissa toisiinsa niinkuin sokeat ja kuurot nÃ¤keviin ja kuuleviin. Voivatko nÃ¤mÃ¤ olla toistensa tasolla? EttekÃ¶ ymmÃ¤rrÃ¤ sitÃ¤?

25. Me lÃ¤hetimme Nooan hÃ¤nen kansansa luo, ja hÃ¤n sanoi: Â»MinÃ¤ olen totisesti varoittava teitÃ¤ selvÃ¤sti,

26. ettette palvelisi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n sitÃ¤ tuomiota, joka tuskan pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teille langetetaan.Â»

27. Silloin hÃ¤nen kansansa uskottomain johtomiehet sanoivat: Â»Huomaamme, ettÃ¤ olet vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen; huomaamme myÃ¶s, ettÃ¤ sinua seuraavat vain meistÃ¤ halvimmat, joilla on pintapuolinen arvostelukyky; ja me nÃ¤emme, ettet ole meitÃ¤ etevÃ¤mpi. Itse asiassa me pidÃ¤mme sinua valehtelijana.Â»

28. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani, oletteko ottaneet huomioon, ettÃ¤ minÃ¤ saatan nojautua Herraltani tulleisiin selviin todistuksiin? HÃ¤n on osoittanut minulle armoaan, mutta se on teidÃ¤n katseiltanne kÃ¤tketty. Tulisiko meidÃ¤n sitten vÃ¤kisin tyrkyttÃ¤Ã¤ teille sitÃ¤, kun kerran olette vastahakoisia?

29. Oi kansani! En myÃ¶skÃ¤Ã¤n pyydÃ¤ sen vuoksi teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n rikkauksia. Minun palkkani on yksin Jumalan huostassa, enkÃ¤ aio karkoittaa niitÃ¤, jotka uskovat. Totisesti, he saavat kohdata Herransa, mutta minÃ¤ nÃ¤en, ettÃ¤ te olette tietÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ kansaa.

30. Oi kansani! Kuka auttaa minua Jumalaa vastaan, jos ajan heidÃ¤t pois? EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

31. EnkÃ¤ sano teille, ettÃ¤ minulla on Jumalan aarteet, en myÃ¶skÃ¤Ã¤n tiedÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ asioita enkÃ¤ sano olevani enkeli. En liioin sano niistÃ¤, jotka teidÃ¤n silmissÃ¤nne ovat halveksittavia, ettei Jumala suo heille mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤. Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ heillÃ¤ on sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n; totisesti, jos toisin puhuisin, olisin yksi vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisistÃ¤.Â»

32. He sanoivat: Â»Oi Nooa! Olet vÃ¤itellyt kanssamme etkÃ¤ vÃ¤sy kanssamme vÃ¤ittelemÃ¤Ã¤n, osoita siis, mitÃ¤ meille lupaat, jos olet totuudellinen.

33. HÃ¤n sanoi: Â»Jumala yksin on sen osoittava, jos tahtoo, ettekÃ¤ te voi HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤istÃ¤Ã¤.

34. EikÃ¤ minun neuvomiseni teitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, vaikkapa miten pyrkisin teitÃ¤ neuvomaan, jos Jumala tahtoisi eksyttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t tieltÃ¤. HÃ¤n on teidÃ¤n Herranne, ja hÃ¤nen luokseen on teidÃ¤n jÃ¤lleen palattava.Â»

35. Jos he sanovat: Â»HÃ¤n on tuon keksinytÂ», niin vastaa: Â»Jos olen sen itse keksinyt, niin se olkoon minun syntini, mutta minÃ¤ olen viaton teidÃ¤n tekemiinne synteihin.Â»

36. Ja Nooalle ilmoitettiin: Â»Kukaan kansastasi ei ole uskova lukuunottamatta niitÃ¤, jotka jo ennestÃ¤Ã¤n ovat uskoneet. Ã„lÃ¤ ole huolissasi heidÃ¤n teoistaan.

37. Rakenna arkki MeidÃ¤n silmiemme edessÃ¤ ja MeidÃ¤n kÃ¤skystÃ¤mme, Ã¤lÃ¤kÃ¤ puhu minulle niistÃ¤, jotka vÃ¤Ã¤rin tekevÃ¤t. Totisesti heidÃ¤t hukutetaan.Â»

38. Ja hÃ¤n rakensi arkin, ja joka kerran, kun hÃ¤nen kansansa johtomiehet kulkivat hÃ¤nen ohitseen, he nauroivat hÃ¤nelle. HÃ¤n sanoi: Â»Jos nauratte meille, niin totisesti me tulemme vielÃ¤ nauramaan teille, kuten te nyt teette.

39. Silloin tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kenet yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus ja kenelle langetetaan ikuisen tuskan tuomio.Â»

40. NÃ¤in oli siihen saakka, kunnes MeidÃ¤n kÃ¤skymme annettiin ja tulivuori purkautui, ja Me sanoimme: Â»Kuljeta arkkiin kaksi jokaista lajia, uros ja naaras, sekÃ¤ perheesi, paitsi niitÃ¤, joista mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin jo aikaisemmin, ynnÃ¤ kaikki uskovaiset.Â» Ja niitÃ¤, jotka uskoivat hÃ¤nen kanssaan, oli vain jokunen.

41. Ja Nooa sanoi: Â»Astukaa arkkiin, ja Jumalan nimessÃ¤ se purjehtikoon ja mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤hÃ¤nsÃ¤ pysÃ¤htykÃ¶Ã¶n. Totisesti, Herrani on anteeksiantavainen, armollinen.Â»

42. Ja se purjehti heidÃ¤n kanssaan keskellÃ¤ vuorenkorkuisia aaltoja, ja Nooa huusi pojalleen, joka oli rannalla: Â»Oi poikani! Tule meidÃ¤n mukaamme, Ã¤lÃ¤kÃ¤ ole niiden kanssa, jotka eivÃ¤t usko.Â»

43. HÃ¤n vastasi: Â»LÃ¤hden turvaan jollekin vuorelle, se suojelee minut vedeltÃ¤.Â» Nooa sanoi: Â»TÃ¤nÃ¤Ã¤n ei ole kukaan muu Jumalan kÃ¤skyltÃ¤ suojassa kuin se, jolle HÃ¤n osoittaa armoaan.Â» Ja aalto erotti heidÃ¤t toisistaan, ja hÃ¤n joutui niiden joukkoon, jotka hukkuivat.

44. Ja myÃ¶hemmin kuului kÃ¤sky: Â»Maa, niele vetesi! Taivas, lakkaa satamasta!Â» Silloin vesi laskeutui ja kÃ¤sky oli tÃ¤ytetty. Ja arkki pysÃ¤htyi al-Dzuudin kohdalla. Ja sana kuului: Â»Pois vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ihmiset!Â»

45. Nooa huusi Herralleen ja sanoi: Â»Totisesti, poikani kuuluu perheeseeni, ja Sinun lupauksesi on totta, ja SinÃ¤ olet tuomareilta oikeamielisin.Â»

46. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Nooa! Totisesti, hÃ¤n on perheesi ulkopuolella; hÃ¤nen tekonsa ovat pahat; Ã¤lÃ¤ siis pyydÃ¤ Minulta sellaista, mistÃ¤ sinulla ei ole tietoa. Totisesti, MinÃ¤ varoitan sinua. ettet joutuisi tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien joukkoon.Â»

47. Nooa sanoi: Â»Herrani, varjele minua pyytÃ¤mÃ¤stÃ¤ Sinulta sellaista, mistÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa. Ja ellet SinÃ¤ anna minulle anteeksi ja osoita minulle armoasi, olen kuuluva kadotettujen joukkoon.Â»

48. Silloin kuului Ã¤Ã¤ni: Â»Oi Nooa! LÃ¤hde rauhassa luotamme, ja siunattuja olkaa sinÃ¤ ja ne kansat, jotka syntyvÃ¤t sinun seurassasi olevista. Ja kansoja on tuleva, joille annamme nautintoja, mutta joita sitten on kohtaava MeidÃ¤n tuskallinen tuomiomme.Â»

49. TÃ¤ssÃ¤ on kerrottu muutamista tapahtumista, joita et ole nÃ¤hnyt, mutta jotka Me sinulle ilmoitamme. Et sinÃ¤ eikÃ¤ sinun kansasi niistÃ¤ ennen tiennyt. Ole siis kÃ¤rsivÃ¤llinen! Totisesti, mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ kuuluu niille, jotka Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

50. Aadin heimon luokse Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Huudin. TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi kansani, palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n; te elÃ¤tte harhakuvitelmissanne.

51. Oi kansani! En pyydÃ¤ siitÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa; minun palkkani on Jumalan asia, joka on minut luonut. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

52. Oi kansani! PyytÃ¤kÃ¤Ã¤ anteeksiantoa Herraltanne ja kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa. HÃ¤n antaa taivaan lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille runsaan sateen ja HÃ¤n antaa teille uutta voimaa entisen lisÃ¤ksi. Ã„lkÃ¤Ã¤ enÃ¤Ã¤ kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ syntiÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n.Â»

53. He sanoivat: Â»Oi Huud! SinÃ¤ et ole tuonut meille mitÃ¤Ã¤n selviÃ¤ todistuksia, joten emme aio puheittesi perusteella hylÃ¤tÃ¤ jumaliamme emmekÃ¤ voi sinua uskoa.

54. Emme sano muuta kuin ettÃ¤ jotkut jumalistamme ovat saaneet sinut pahuuden valtaan.Â» HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, minÃ¤ huudan Jumalan todistajakseni, ja todistakaa tekin, ettÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n osuutta siihen, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

55. JÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumala eroon; saattakaa sitten suunnitelmanne minua vastaan pÃ¤Ã¤tÃ¶kseen viivyttelemÃ¤ttÃ¤.

56. Totisesti, minÃ¤ luotan Jumalaan, minun ja teidÃ¤nkin Herraanne. Ei ole yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n olentoa, johon HÃ¤n ei voi tarttua tukasta. Totisesti, minun Herrani kulkee oikeata tietÃ¤.

57. Ja jos te sitten kÃ¤Ã¤nnytte pois, minÃ¤ olen jo joka tapauksessa ilmoittanut teille sen sanoman, jota tuomaan minut luoksenne lÃ¤hetettiin. Herrani on asettava teidÃ¤n seuraajaksenne toisen kansan, ja te ette voi vahingoittaa HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n. Totisesti, Herrani valvoo kaikkea.Â»

58. Ja kun MeidÃ¤n kÃ¤skymme seurasi, Me armossamme pelastimme Huudin ja ne, jotka hÃ¤nen laillaan uskoivat; ja Me pelastimme heidÃ¤t hirvittÃ¤vÃ¤stÃ¤ rangaistuksesta.

59. He olivat Aadin heimoa, jotka hylkÃ¤sivÃ¤t Herransa merkit ja olivat tottelemattomia HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤illeen, mutta seurasivat jokaisen totuutta vihaavan itsevaltiaan kÃ¤skyjÃ¤.

60. HeitÃ¤ on kohtaava kirous tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Aad ei tahtonut uskoa Herraansa? HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Aad, Huudin kansa.

61. Ja Tamuudin heimon luokse Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin. TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi kansani! Palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muita jumaluuksia kuin HÃ¤n. HÃ¤n loi teidÃ¤t tÃ¤stÃ¤ maasta ja antoi teidÃ¤n siinÃ¤ asua. SentÃ¤hden pyytÃ¤kÃ¤Ã¤ anteeksiantamusta HÃ¤neltÃ¤ ja palatkaa sitten HÃ¤nen luoksensa. Totisesti, Herrani on lÃ¤hellÃ¤, HÃ¤n vastaa teille.Â»

62. He sanoivat: Â»Oi Saalih, sinÃ¤ olet ollut keskuudessamme tÃ¤tÃ¤ ennenkin. Sinuun panimme toivomme; kiellÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤ meitÃ¤ palvelemasta sitÃ¤, mitÃ¤ isÃ¤mme palvelivat? Ja me toden teolla epÃ¤ilemme suuresti sitÃ¤, mihin meitÃ¤ kehoitat.Â»

63. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani! Oletteko ajatelleet sitÃ¤, ettÃ¤ jos minÃ¤ nojaudun Herrani selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja HÃ¤n on suonut minulle omaa armoaan, kuka silloin auttaisi minua Jumalaa vastaan, jos olisin HÃ¤nelle tottelematon? SentÃ¤hden te vain saatatte minut turmioon.

64. Oi kansani, tÃ¤mÃ¤ naaraskameli on Jumalan, se on merkkinÃ¤ teille; antakaa sen kÃ¤ydÃ¤ Jumalan laitumella Ã¤lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ sille mitÃ¤Ã¤n vahinkoa, ettei pikainen rangaistus teitÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤isi.Â»

65. Mutta he katkaisivat sen polvijÃ¤nteet; silloin Saalih sanoi: Â»Nauttikaa elÃ¤mÃ¤stÃ¤ kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤ sisÃ¤llÃ¤ asunnoissanne. TÃ¤mÃ¤ on lupaus, jota ei ole mahdollista vÃ¤ittÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi.Â»

66. Sitten, kun MeidÃ¤n kÃ¤skymme tÃ¤yttyi, Me armossamme pelastimme Saalihin ja ne, jotka hÃ¤nen laillaan uskoivat, tuon pÃ¤ivÃ¤n hÃ¤peÃ¤stÃ¤. Totisesti, sinun Herrasi on kaikkivaltias, kaikkivoipa.

67. Ja jylisevÃ¤ melu yllÃ¤tti ne, jotka olivat vÃ¤Ã¤rin tehneet; heistÃ¤ tuli vainajia, joiden ruumiit viruivat heidÃ¤n kodeissaan,

68. ikÃ¤Ã¤nkuin he eivÃ¤t olisi milloinkaan siellÃ¤ elÃ¤neet. EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Tamuud ei uskonut Herraansa? HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Tamuud!

69. Ja totisesti, MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulivat Aabrahamin luokse tuoden iloisia uutisia; he tervehtivÃ¤t: Â»Rauha!Â» HÃ¤n vastasi: Â»Rauha!Â» ja kotvan kuluttua hÃ¤n tarjosi heille paistettua vasikkaa.

70. Mutta kun hÃ¤n nÃ¤ki, etteivÃ¤t heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ ojentuneet sitÃ¤ kohti, hÃ¤n oudoksui heitÃ¤ ja tunsi pelkoa heitÃ¤ kohtaan. He sanoivat: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, totisesti, meidÃ¤t on lÃ¤hetetty Lootin kansan luokse.Â»

71. Ja Aabrahamin vaimo seisoi myÃ¶s siinÃ¤ ja sattui nauramaan; silloin ilmoitimme hÃ¤nelle iloisen lupauksen Iisakista ja Iisakin pojasta Jaakobista.

72. HÃ¤n sanoi: Â»Voi minua, voinko minÃ¤ synnyttÃ¤Ã¤, vaikka olen nÃ¤in vanha, ja mieheni tÃ¤ssÃ¤ on myÃ¶s iÃ¤kÃ¤s. TÃ¤mÃ¤ on tosiaankin merkillinen asia.Â»

73. He vastasivat: Â»IhmetteletkÃ¶ sinÃ¤ Herrasi mÃ¤Ã¤rÃ¤ystÃ¤? Jumalan armo ja HÃ¤nen siunauksensa tulkoot teidÃ¤n, tÃ¤mÃ¤n huonekunnan osaksi. Totisesti, HÃ¤n on ylistetty, ylevÃ¤.Â»

74. Kun Aabrahamin pelko oli haihtunut ja hÃ¤n oli saanut kuulla iloisesta sanomasta, hÃ¤n alkoi kiistellÃ¤ kanssamme Lootin

kansasta.

75. Totisesti, Aabraham oli sangen lempeÃ¤, sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja hurskas.

76. Â»Oi, Aabraham, jÃ¤tÃ¤ tÃ¤mÃ¤ asia omaan menoonsa, totisesti Herrasi kÃ¤sky on tullut, ja Lootin kansan on kohtaava tuomio, jota ei voi vÃ¤istÃ¤Ã¤.Â»

77. Ja kun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme menivÃ¤t Lootin luokse, tÃ¤mÃ¤ oli kansansa takia ahdistuksessa ja halusi sydÃ¤messÃ¤Ã¤n heitÃ¤ auttaa ja sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤ on tuskan pÃ¤ivÃ¤.Â»

78. Ja hÃ¤nen kansansa ryntÃ¤si hillittÃ¶mÃ¤sti hÃ¤nen luokseen, ja he olivat jo ennestÃ¤Ã¤n harjaantuneet ilkitekoihin. Loot sanoi: Â»Oi, kansani, tÃ¤ssÃ¤ ovat tyttÃ¤reni! He ovat puhtaampia teitÃ¤ varten, kunnioittakaa siis Jumalaa, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ hÃ¤vÃ¤iskÃ¶ minua vieraitteni edessÃ¤. EikÃ¶ yhtÃ¤Ã¤n siveÃ¤tÃ¤ miestÃ¤ ole joukossanne?Â»

79. He sanoivat: Â»SinÃ¤ tiedÃ¤t perin hyvin, ettei meillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n oikeutta tyttÃ¤riisi, ja tiedÃ¤t myÃ¶s aivan hyvin. mitÃ¤ me haluamme.Â»

80. HÃ¤n sanoi: Â»Toivon, ettÃ¤ minulla olisi voimaa vastustaa teitÃ¤ tai luja tuki, mihin turvautuisin.Â»

81. LÃ¤hettilÃ¤Ã¤t sanoivat: Â»Oi Loot, me olemme totisesti Herrasi lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, vihollisesi eivÃ¤t ikinÃ¤ kykene ojentamaan kÃ¤siÃ¤nsÃ¤ sinua vastaan. LÃ¤hde siis matkaan perheinesi, niin kauan kuin vielÃ¤ on yÃ¶tÃ¤ jÃ¤ljellÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli kenenkÃ¤Ã¤n seuralaisistasi paitsi vaimosi katsoa taakseen. Totisesti, se mitÃ¤ tapahtuu heille, on myÃ¶s tapahtuva hÃ¤nelle. Aamu on oleva heidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkensÃ¤. EikÃ¶ aamu olekin lÃ¤hellÃ¤?Â»

82. Ja kun MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤mme tÃ¤yttyi, Me kÃ¤Ã¤nsimme heidÃ¤n asuinsijansa ylÃ¶salaisin ja annoimme sataa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen tulisia kiviÃ¤, kerroksen toisensa, pÃ¤Ã¤lle;

83. ne oli Herrasi tarkasti merkinnyt. Ja tuo paikka ei sijaitse kaukana nÃ¤istÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisistÃ¤ ihmisistÃ¤.

84. Ja Midianin (heimon) luo Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Shuaibin. HÃ¤n sanoi: Â»Oi, kansani! Palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n. Ã„lkÃ¤Ã¤ antako vajavaista mittaa tai painoa. MinÃ¤ kyllÃ¤ nÃ¤en teidÃ¤n hyvinvointinne, ja minÃ¤ totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ suuren pÃ¤ivÃ¤n tuomio kohtaa teidÃ¤t.

85. Oi kansani! Antakaa tÃ¤ysi mitta ja punnitkaa rehellisesti. Ã„lkÃ¤Ã¤ kavaltako ihmisten omaa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ levittÃ¤kÃ¶ turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa tehden.

86. Jumalan suoma ansio on parasta teille, jos kuulutte uskovaisiin, ja minÃ¤ en ole teidÃ¤n vartijanne.Â»

87. He sanoivat: Â»Oi, Shuaib! Vaatiiko sinun rukouksesi, ettÃ¤ me luopuisimme siitÃ¤, mitÃ¤ isÃ¤mme palvelivat, tai ettemme menettelisi omaisuutemme suhteen mielemme mukaan? Totisesti olet lempeÃ¤, hurskas.Â»

88. HÃ¤n lausui: Â»Oi kansani! TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ minÃ¤ voin nojautua Herrani selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja HÃ¤n on varannut minulle ihanan palkinnon. MinÃ¤ en halua kilpailla kanssanne sellaisessa, mistÃ¤ olen teitÃ¤ kieltÃ¤nyt. EdistÃ¤n ainoastaan teidÃ¤n parastanne niin paljon kuin kykenen. Ja minun menestykseni mitta on yksin Jumalan vallassa. HÃ¤neen minÃ¤ luotan ja HÃ¤nen luokseen minÃ¤ palaan.

89. Oi kansani! Ã„lkÃ¤Ã¤ antako vastahakoisuutenne minua kohtaan tuottaa teille samanlaisia onnettomuuksia kuin ne, jotka kohtasivat Nooan kansaa tai Huudin kansaa tahi Saalihin kansaa; ja Lootin kansa ei ole kaukana teistÃ¤.

90. Anokaa siis anteeksiantoa Herraltanne ja kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa. Totisesti, minun Herrani on armollinen, lempeÃ¤. Â»

91. He sanoivat: Â»Oi Shuaib! Me emme ymmÃ¤rrÃ¤ paljoakaan siitÃ¤, mitÃ¤ puhut, ja me huomaamme sinut heikoksi rinnallamme ja vain heimosi tÃ¤hden emme ole kivittÃ¤neet sinua kuoliaaksi, sillÃ¤ sinÃ¤ et mahda mitÃ¤Ã¤n meitÃ¤ vastaan.Â»

92. HÃ¤n lausui: Â»Oi kansani, onko heimoni teidÃ¤n mielestÃ¤nne mahtavampi kuin Jumala? HÃ¤net te olette halveksien heittÃ¤neet selkÃ¤nne taakse. Totisesti, minun Herrallani on vallassaan kaikki, mitÃ¤ te teette.

93. Oi kansani, toimikaa edelleen paikoillanne, niin toimin totisesti minÃ¤kin. Aikanaan tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kenet kohtaa tuomio, joka saa hÃ¤net hÃ¤peÃ¤mÃ¤Ã¤n, ja huomaatte myÃ¶s, kuka on valehtelija. Odottakaa siis; totisesti, teidÃ¤n rinnallanne

odotan minÃ¤kin.Â»

94. Ja kun MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤mme tÃ¤yttyi, me pelastimme armostamme Shuaibin ja hÃ¤nen kanssaan uskovat. Ja jylisevÃ¤ melu yllÃ¤tti ne, jotka olivat vÃ¤Ã¤rin tehneet, niin ettÃ¤ heidÃ¤n ruumiinsa paiskautuivat maahan heidÃ¤n kodeissaan,

95. ikÃ¤Ã¤nkuin eivÃ¤t olisi milloinkaan siellÃ¤ elÃ¤neetkÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤ ole totta? Â»HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Midianin kansa, kuten kÃ¤vi myÃ¶s Tamuudin.Â»

96. Ja totisesti Me lÃ¤hetimme Mooseksen tunnusmerkkimme ja selvÃ¤t valtuudet mukanaan

97. Faraon ja hÃ¤nen johtomiestensÃ¤ luokse; mutta he noudattivat vain Faraon kÃ¤skyÃ¤, mutta Faraon kÃ¤sky ei ollut oikeamielinen.

98. HÃ¤n on johtava kansaansa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ja saattava heidÃ¤t tulen omiksi; ja turmioon kÃ¤y heidÃ¤n kulkunsa.

99. Ja kirous seuraa heitÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ sekÃ¤ ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤: paha on oleva se palkka, joka heille maksetaan.

100. NÃ¤mÃ¤ ovat kertomuksia kaupungeista, joita olemme sinulle esittÃ¤nyt, ja jotkut nÃ¤istÃ¤ kaupungeista ovat vielÃ¤ pystyssÃ¤ ja toiset taas raunioina.

101. Me emme tehnyt niille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse ne tuhosivat itsensÃ¤; sillÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyÃ¶tyÃ¤ heillÃ¤ ei ollut jumalista, joita he huusivat avukseen Jumalan sijasta, kun Herrasi kÃ¤sky heidÃ¤t saavutti. Nuo jumalat jouduttivat vain heidÃ¤n turmiotaan.

102. Sellainen on Herrasi kuritus, kun HÃ¤n tarttuu kaupunkiin, joka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen. Totisesti, HÃ¤nen kurituksensa on tuskallinen, ankara.

103. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti merkki sille, joka pelkÃ¤Ã¤ tulevaista rangaistusta. Tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ihmiskunta kootaan yhteen, ja se on todistuksien pÃ¤ivÃ¤.

104. Me siirrÃ¤mme sen tulon vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi.

105. Kun tuo pÃ¤ivÃ¤ saapuu, silloin ei ainoakaan voi puhua muuten kuin HÃ¤nen luvallaan, niin ettÃ¤ jotkut heistÃ¤ kokevat ahdistusta, toiset onnea.

106. Onnettomien osana on joutua tuleen, jossa he saavat parkua ja voihkia,

107. pysyen siellÃ¤ niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin salli. Totisesti, sinun Herrasi saattaa tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ haluaa.

108. Mutta onnellisten osana on oleva puutarha, jossa he saavat viipyÃ¤ niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin suvaitse. TÃ¤mÃ¤ on lahja, jota ei pois oteta.

109. Siksi Ã¤lÃ¤ ole epÃ¤tietoinen siitÃ¤, mitÃ¤ nÃ¤mÃ¤ ihmiset palvelevat. He palvelevat vain sitÃ¤, mitÃ¤ heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ palvelivat ennen heitÃ¤. Ja Me annamme heille heidÃ¤n tÃ¤yden palkkansa, mitÃ¤Ã¤n vÃ¤hentÃ¤mÃ¤ttÃ¤.

110. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, ja sitten he joutuivat sen johdosta kiistaan. Ja ellei Herrasi sana olisi ollut jo aikaisemmin annettu, olisi asia ratkaistu heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, mutta he epÃ¤ilivÃ¤t sitÃ¤ kuitenkin.

111. Sinun Herrasi on todella maksava kaikille tÃ¤yden palkan heidÃ¤n teoistaan. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

112. Pysy siis lujana, kuten sinua on kÃ¤sketty, samoin kuin hÃ¤nkin, joka sinun laillasi on kÃ¤Ã¤ntynyt Jumalan puoleen, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko nurjamielisiÃ¤. Totisesti, HÃ¤n nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

113. Ã„lkÃ¤Ã¤ turvautuko niihin, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤rin, muuten joudutte tulen saaliiksi, ja Ã¤lkÃ¶Ã¶n teillÃ¤ paitsi Jumalaa olko muita ystÃ¤viÃ¤, sillÃ¤ silloin te ette saa apua.

114. Ja suorittakaa rukouksenne pÃ¤ivÃ¤n alkaessa ja sen pÃ¤Ã¤ttyessÃ¤ sekÃ¤ yÃ¶n ensi hetkinÃ¤. Totisesti, hyvÃ¤t teot poistavat pahat. TÃ¤mÃ¤ on kehoituksena niille, jotka muistavat.

115. Pysy lujana. sillÃ¤ Jumala ei haaskaa niiden palkkaa, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

116. Miksi ei siis ennen teitÃ¤ elÃ¤neiden sukupolvien keskuudessa ollut ihmisiÃ¤, joilla olisi ollut kylliksi viisautta kieltÃ¤Ã¤kseen toisia pahuutta tekemÃ¤stÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, lukuunottamatta niitÃ¤ harvoja heistÃ¤, jotka pelastimme; mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset seurasivat varakkaita, ja he olivat syntisiÃ¤.

117. EikÃ¤ ollut Herrasi mielen mukaista tuhota ainoatakaan kaupunkia epÃ¤oikeudenmukaisesti, jos sen asukkaat olivat hyviÃ¤.

118. Ja mikÃ¤li Herrasi olisi tahtonut, HÃ¤n olisi voinut saattaa koko ihmissuvun yhdeksi ainoaksi yhteisÃ¶ksi. Mutta he jatkavat kiistelemistÃ¤Ã¤n,

119. lukuunottomatta niitÃ¤, joille Herrasi on armollinen. Ja sitÃ¤ varten HÃ¤n on heidÃ¤t luonut. Herrasi sana on kÃ¤ynyt toteen: Â»Totisesti, olen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ helvetin sekÃ¤ dzinneillÃ¤ ettÃ¤ ihmisillÃ¤.Â»

120. Ja kaikki, mitÃ¤ Me kerromme sinulle lÃ¤hettilÃ¤istÃ¤, on tarkoitettu vahvistamaan sinun sydÃ¤ntÃ¤si; ja tÃ¤mÃ¤n (suuran) kautta sinÃ¤ saat tietÃ¤Ã¤ totuuden, ja uskovaisille se on kehoituksena ja muistutuksena.

121. Ja sano niille, jotka eivÃ¤t usko: Â»TehkÃ¤Ã¤ edelleenkin tyÃ¶tÃ¤ kukin paikallanne, totisesti, me teemme myÃ¶s.

122. Ja odottakaa; totisesti, mekin odotamme.Â»

123. Ja Jumalalle kuuluvat nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t asiat niin taivaassa kuin maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ on kaikki palaava. Palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤ ja luottakaa HÃ¤neen. Sinun Herrasi ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ teet.